



## Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

19 декември 2013 година \*

„Вътрешно данъчно облагане — Член 110 ДФЕС — Такса за регистрация — Подобни местни стоки — Неутралитет на таксата за внесени употребявани моторни превозни средства и за намиращи се вече на националния пазар подобни превозни средства“

По дело C-437/12,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Нидерландия) с акт от 27 септември 2012 г., постъпил в Съда на 1 октомври 2012 г., в рамките на производство, образувано по молба на

X,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: С. G. Fernlund (докладчик), председател на осми състав, изпълняващ функцията на председател на състав, А. Ó Caoimh и Е. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: М. Wathelet,

секретар: М. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 септември 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за X, от М. de Jong, advocaat,
- за нидерландското правителство, от С. Schillemans, С. Wissels и М. Noort, в качеството на представители,
- за финландското правителство, от J. Heliskoski, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от С. Barslev, R. Troosters и R. Lyal, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

\* Език на производството: нидерландски.

## Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 110 ДФЕС.
- 2 Това запитване е подадено в рамките на дело, образувано по молба на X, физическо лице, във връзка с такса за леките автомобили и мотоциклетите („belasting personenauto's en motorrijwielen“, наричана по-нататък „ВРМ“), която то е трябвало да заплати при регистрацията в Нидерландия на лек автомобил, внесен от друга държава членка.

### Правна уредба

- 3 Член 1 от Закона за данъка върху леките автомобили и мотоциклетите от 1992 година (Wet op de belasting personenauto's en motorrijwielen 1992) в редакцията му, приложима към фактите в главното производство (наричан по-нататък „Законът за ВРМ“), гласи:

„1. За леките автомобили, мотоциклетите и товарните автомобили се дължи такса, наречена „[ВРМ]“.

2. Таксата се дължи за регистрацията на лекия автомобил, мотоциклета или товарния автомобил в регистъра, създаден на основание на Закона за движението по пътищата [Wegenverkeerswet] от 1994 г.

[...]“.

- 4 От 2006 г. до 2009 г. ВРМ е била изчислявана, съгласно член 9 от Закона за ВРМ, в зависимост от определен процент от „нетната цена по каталог“ на въпросното превозно средство, съобразена с намаленията и увеличенията, посочени в тази разпоредба.

- 5 Що се отнася до нетната цена по каталог, член 9, точки 3 и 6 от Закона за ВРМ гласи:

„3. Под нетна цена по каталог се разбира цената по каталог, намалена със съдържащия се в нея данък върху добавената стойност [...].

[...]

6. При употребяван лек автомобил [...] приложимата цена по каталог е цената към момента на първоначалното пускане в употреба на [...] автомобила. [...]“.

- 6 Считано от 1 февруари 2008 г., облагаемата основа на ВРМ е била променена. Тя вече не се изчислява единствено в зависимост от нетната цена по каталог, но включва също така сума, която зависи от количеството на отделяния въглероден двуокис (наричан по-нататък „CO<sub>2</sub>“), измерено съобразно Директива 80/1268/ЕИО на Съвета от 16 декември 1980 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно разхода на гориво на моторните превозни средства (ОВ L 375, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 5, стр. 134). Следователно частта от облагаемата основа на ВРМ, свързана с нетната цена по каталог, е намалена постепенно в полза на частта, свързана с обема на отделяния CO<sub>2</sub>.

- 7 В периода 2006—2009 г. процентите от нетната цена по каталог, включени в облагаемата основа на ВРМ, са били следните:

— от 2006 г. до 31 януари 2008 г.: 45,2 %,

- считано от 1 февруари 2008 г.: 42,3 %, и
  - през 2009 г.: 40 %.
- 8 В периода между 1 февруари 2008 г. и 31 декември 2009 г. в резултат на преходни разпоредби за употребяваните превозни средства, внесени и регистрирани в рамките на този период, чието първоначално пускане в употреба е било преди 1 февруари 2008 г. се е налагала ВРМ, изчислена в зависимост от обема на отделяния CO<sub>2</sub>.
- 9 Считано от 1 януари 2010 г., за регистрацията на всички превозни средства, включително на тези, чието първоначално пускане в употреба е било преди 1 февруари 2008 г., се прилага ВРМ, изчислена едновременно в зависимост от нетната цена по каталог и обема на отделяния CO<sub>2</sub>.
- 10 Що се отнася до размера на ВРМ за употребяваните превозни средства, член 10 от Закона за ВРМ постановява:
- „1. [...] размерът на таксата за [превозно средство] [...] се изчислява, като се вземе предвид известно намаляване.
2. Намаляването по смисъла на параграф 1 е обезценяването, изразено в процент от стойността на покупката в Нидерландия към момента на първоначалното пускане в употреба на превозното средство.
- [...]“.
- 11 Законът за ВРМ дава възможност на задълженото лице да избере намалена ВРМ, ако размерът на ВРМ, който е трябвало да се приложи при първоначалното пускане в употреба на превозното средство в Нидерландия като ново превозно средство, в съответствие с действащите към тази дата законови разпоредби относно основата и ставката на облагане, е по-нисък от размера, изчислен през 2010 г.

### **Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси**

- 12 Във връзка с регистрацията на лек автомобил в Нидерландия на 11 януари 2010 г. X декларира задължение за ВРМ в размер на 5 776 EUR и го плаща доброволно. Превозното средство е било пуснато първоначално в движение в Германия на 30 май 2006 г. и е било с германска регистрация.
- 13 X подава административна жалба срещу размера на дължимата и платената ВРМ. Тъй като voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst отхвърля тази жалба, X подава съдебна жалба пред Rechtbank Breda. Тази юрисдикция уважава жалбата и постановява връщане на ВРМ до размера от 1 233 EUR.
- 14 X подава апелативна жалба пред Gerechtshof 's-Hertogenbosch срещу решението на Rechtbank Breda. X счита, че при изчисляването на размера на дължимата ВРМ трябва да се изхожда от размера на таксата, която се заплаща все още за подобни употребявани превозни средства, регистрирани в периода между 1 февруари 2008 г. и 31 декември 2009 г., в облагаемата основа на която не е включена частта, свързана с отделяното количество CO<sub>2</sub>. X моли също така да му бъде възстановена сумата от 2 809 EUR от размера на внесения ВРМ.
- 15 X изтъква, че ВРМ е несъвместима с правото на Съюза. Размерът ѝ надвишавал този, който е все още приложим за подобни употребявани превозни средства, пуснати първоначално в употреба преди 1 февруари 2008 г. и които, за разлика от въпросното превозно средство, са

били внесени и регистрирани в периода между 1 февруари 2008 г. и 31 декември 2009 г. Внесените след този период употребявани превозни средства били по този начин облагани с по-голяма тежест, отколкото подобните превозни средства, регистрирани в този период.

- 16 Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst счита, че за изчисляването на размера на дължимата ВРМ е необходимо да се изходи от размера на таксата, който е все още приложим за подобни превозни средства, които подобно на въпросното превозно средство са били пуснати първоначално в употреба през 2006 г. и които са били регистрирани като нови превозни средства в Нидерландия в рамките на същата година.
- 17 Запитващата юрисдикция храни известни съмнения относно съвместимостта на ВРМ с член 110 ДФЕС. Тя си задава въпроса дали събирането на тази такса по повод вписването на въпросното превозно средство в регистъра, създаден на основание на Закона за движението по пътищата, трябва да се изключи, доколкото то зависи от количеството отделян  $\text{CO}_2$ . Тя си задава също така въпроса дали размерът на ВРМ, който се изисква във връзка с регистрацията на това превозно средство през 2010 г., трябва да се сравнява с остатъчния размер на тази такса, включен все още през 2010 г. в стойността на подобни употребявани превозни средства, внесени и регистрирани в Нидерландия през 2006 г. като нови превозни средства, или също така с остатъчния размер на тази такса, включен през 2010 г. в стойността на превозните средства, които подобно на разглежданото превозно средство са били пуснати първоначално в употреба през 2006 г. и които впоследствие са били внесени и регистрирани като употребявани превозни средства в периода между 1 февруари 2008 г. и 31 декември 2009 г.
- 18 При тези условия *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) За да се отговори на поставения въпрос във връзка с член 110 ДФЕС дали размерът на таксата, дължима през 2010 г. за регистрацията на [въпросното превозно средство], надвишава (или не) остатъчния размер на таксата, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, които вече са регистрирани на национална територия, трябва ли да се считат за подобни с цел определяне на остатъчния размер:

- сравнимо превозно средство, регистрирано като ново превозно средство през годината на първоначалното пускане в употреба на [въпросното превозно средство] (2006 г.), или
- и (другите) [превозни средства], които се намират на пазара за употребявани превозни средства през 2010 г. и които подобно на [въпросното превозно средство] са били пуснати първоначално в употреба на 30 май 2006 г. и понастоящем са сравними с него, но са били (внесени и) регистрирани като употребявани превозни средства след 30 май 2006 г. (след 30 май 2006 г. до 2009 г.), и/или
- и (другите) [превозни средства], които се намират на пазара за употребявани превозни средства през 2010 г., и които за разлика от [въпросното превозно средство] са били първоначално пуснати в употреба след 30 май 2006 г., но понастоящем са сравними с него и са били (внесени и) регистрирани като нови или употребявани превозни средства след 30 май 2006 г. (след 30 май 2006 г. до 2009 г.)?

2) За да се отговори на въпроса дали член 110 ДФЕС допуска налагането на ВРМ за регистрацията на [въпросното превозно средство] през 2010 г., доколкото тази такса е изчислена в зависимост от отделяното количество  $\text{CO}_2$  [...], трябва ли тази част от таксата да се счита за нова такса, която следва да се разграничи от съществуващата до 1 февруари 2008 г. ВРМ, която от своя страна зависи изключително от [нетната] цена по каталог, така

че доколкото таксата е изчислена въз основа на отделяното количество CO<sub>2</sub>, сравнение с (подобни) употребявани превозни средства, регистрирани преди 1 януари 2010 г., не е относимо?

- 3) В случай че се приеме, че не е налице нова такса по смисъла на [втория] въпрос [...]: фактът, че за [превозните средства], сравними с [въпросното превозно средство], пуснати първоначално в употреба преди 1 февруари 2008 г. и внесени и регистрирани като употребявани превозни средства в периода между 1 февруари 2008 г. и 31 декември 2009 г., не се налага такса, изчислена според количеството отделян CO<sub>2</sub> [...], докато тази такса, изчислена според количеството отделян CO<sub>2</sub>, се налага за регистрацията през посочения по-горе период на превозните средства, пуснати първоначално в употреба след 1 февруари 2008 г., но понастоящем сравними с [въпросното превозно средство], противоречи ли съгласно член 110 ДФЕС на налагане на ВРМ за регистрацията на [въпросното превозно средство] през 2010 г., доколкото тази такса е изчислена в зависимост от количеството отделян CO<sub>2</sub> [...]?“.

### По преюдициалните въпроси

- 19 С тези въпроси, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска да се установи по същество, от една страна, кои са с оглед прилагането на член 110 ДФЕС подобните национални стоки, сравними с употребявано превозно средство, чието първоначално пускане в употреба е преди 1 февруари 2008 г. и което е било внесено и регистрирано в Нидерландия през 2010 г., както и от друга страна, дали член 110 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че той не допуска такса, каквато е била прилаганата през 2010 г. ВРМ.

#### *Подобни национални стоки*

- 20 В самото начало следва да се отбележи, че такса, събирана от една държава членка при регистрацията на моторни превозни средства на нейна територия за пускане в движение, съставлява вътрешно данъчно облагане и трябва да се разглежда в светлината на член 110 ДФЕС (вж. в този смисъл Решение от 7 април 2011 г. по дело Tatu, C-402/09, Сборник, стр. I-2711, точка 32 и цитираната съдебна практика).
- 21 В това отношение следва да се припомни, че първа алинея на този член забранява на всяка държава членка да налага върху стоките от други държави членки вътрешни данъци и такси, които надвишават наложените пряко или косвено върху подобни местни стоки.
- 22 Освен това трябва да се припомни, че моторните превозни средства, налични на пазара в дадена държава членка, са „местни стоки“ на същия по смисъла на член 110 ДФЕС (вж. Решение по дело Tatu, посочено по-горе, точка 55).
- 23 Когато тези стоки са пуснати в продажба на пазара на употребявани превозни средства на тази държава членка, те трябва да се считат за „подобни стоки“ спрямо внесените употребявани превозни средства, ако техните характеристики и нуждите, на които отговарят, ги поставят в конкурентно отношение. Степента на конкуренция между два модела зависи от степента, в която те отговарят на различни изисквания, по-специално що се отнася до цената, размерите, удобството, техническите характеристики, разхода на гориво, срока на експлоатация и надеждността. Превозното средство, с което се извършва сравнението, трябва да бъде с най-близки характеристики до тези на внесеното превозно средство. Това включва съобразяване на модела, вида и други характеристики каквито са начинът на задвижване или оборудването, възрастта, както и километражът, общото състояние или марката (вж.



по-специално Решение от 19 септември 2002 г. по дело *Tulliasiamies и Siilin*, C-101/00, *Reueil*, стр. I-7487, точки 75 и 76, както и Решение от 20 септември 2007 г. по дело Комисия/Гърция, C-74/06, *Сборник*, стр. I-7585, точки 29 и 37).

- 24 В това отношение следва да се отбележи, че критериите, посочени в предходната точка, не са изброени нито по изчерпателен, нито по императивен начин. По всичко изглежда, че превозното средство, с което се извършва сравнението, може да е различно в зависимост от характеристиките, присъщи на внесеното превозно средство. Две превозни средства, които са пуснати първоначално в употреба на една и съща дата, не са непременно подобни, например поради разлика в износването. Националната юрисдикция е тази, която, като вземе предвид характеристики, подобни на посочените в предходната точка, трябва да определи кои са националните стоки, които имат най-близки характеристики до тези на въпросното внесено превозно средство.
- 25 От това следва, че подобните национални стоки, сравними с употребявано превозно средство като това в главното производство, чието първоначално пускане в употреба е преди 1 февруари 2008 г. и което е внесено и регистрирано в Нидерландия през 2010 г., са превозните средства, които вече се намират на нидерландския пазар и имат най-близки характеристики до тези на въпросното превозно средство.

#### *Съвместимостта на ВРМ с член 110 ДФЕС*

- 26 Член 110 ДФЕС има за цел да осигури свободното движение на стоки между държавите членки в нормални условия на конкуренция. Той цели отстраняването на всякаква форма на закрила, която може да последва от прилагането на дискриминационни вътрешни данъци по отношение на стоки с произход от други държави членки (Решение по дело *Tatu*, посочено по-горе, точка 34 и цитираната съдебна практика).
- 27 За тази цел, както е посочено в точка 21 от настоящото решение, алинея първа на този член забранява на всяка държава членка да налага върху стоките на други държави членки вътрешни данъци, които надвишават наложените пряко или косвено върху подобните местни стоки.
- 28 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика дадена система за облагане може да се смята за съответстваща на член 110 ДФЕС само ако е установено, че тя действа по начин, който изключва всяка хипотеза на по-тежко облагане на внесени стоки за разлика от местните стоки, и вследствие на това в никакъв случай не поражда дискриминационни последици (Решение от 19 март 2009 г. по дело Комисия/Финландия, C-10/08, точка 24 и цитираната съдебна практика).
- 29 Съдът вече е постановил, че в областта на облагането на моторните превозни средства тази разпоредба от Договора има за цел да гарантира пълния неутралитет на вътрешните данъци и такси по отношение на конкуренцията между стоки, които вече са на националния пазар, и внесените стоки (Решение от 11 декември 1990 г. по дело Комисия/Дания, C-47/88, *Rescueil*, стр. I-4509, точка 9 и Решение от 29 април 2004 г. по дело *Weigel*, C-387/01, *Rescueil*, стр. I-4981, точка 66).
- 30 Съдът уточнява също така, че от момента на заплащането на такса за регистрация в една държава членка размерът на тази такса се включва в стойността на превозното средство. По този начин, когато регистрирано в съответната държава членка превозно средство впоследствие е продадено като употребявано превозно средство в същата държава членка, неговата пазарна стойност включва остатъчния размер на таксата за регистрация и ще се равнява на процент от

първоначалната стойност на това превозно средство, определен от неговото обезценяване (Решение от 5 октомври 2006 г. по дело *Nádasdi и Németh*, C-290/05 и C-333/05, Recueil, стр. I-10115, точка 54).

- 31 Така, нарушение на член 110 ДФЕС е налице, когато размерът на тази такса, наложена за идващо от друга държава членка употребявано превозно средство, надвишава остатъчния размер на посочената такса, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, вече регистрирани на националната територия (Решение от 9 март 1995 г. по дело *Nunes Tadeu*, C-345/93, Recueil, стр. I-479, точка 20, Решение от 22 февруари 2001 г. по дело *Gomes Valente*, C-393/98, Recueil, стр. I-1327, точка 23 и Решение по дело *Tulliasiamies и Siilin*, посочено по-горе, точка 55).
- 32 Действително, ако размерът на таксата за регистрация на употребявани превозни средства надвишава остатъчния ѝ размер, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, които вече са регистрирани на националния пазар, това би създадо опасност от поставяне в по-благоприятно положение на продажбата на употребявани местни превозни средства и по този начин от възпиране на вноса на подобни употребявани превозни средства.
- 33 Въпреки това член 110 ДФЕС не цели да възпрепятства въвеждането от държава членка на нови данъци или изменението на данъчната ставка или основа на съществуващи данъци (Решение по дело *Nádasdi и Németh*, точка 49 и Решение по дело *Tatu*, точка 50, посочени по-горе).
- 34 Все пак правомощието на държавите членки за въвеждане на нови данъци или за изменение на ставката или основата за изчисляване на съществуващи вече такси не е неограничено. Забраната, предвидена в член 110 ДФЕС, се прилага всеки път, когато данъчно облагане може да има възпиращо действие спрямо вноса на стоки с произход от други държави членки в полза на вътрешното производство (вж. в този смисъл Решение по дело *Tatu*, посочено по-горе, точка 52 и цитираната съдебна практика).
- 35 Така, държавите членки не могат да установяват нови такси или да внасят изменение в съществуващите, които имат за цел или резултат да възпират продажбата на вносни стоки в полза на продажбата на подобни стоки, достъпни на националния пазар и въведени на същия преди влизането в сила на посочените такси или изменения (вж. в този смисъл Решение по дело *Tatu*, посочено по-горе, точка 53).
- 36 Що се отнася до ВРМ, от представените пред Съда документи следва, че тази такса се дължи и заплаща само при първата регистрация на превозно средство на нидерландска територия. Нидерландското законодателство е изменено многократно след 2006 г. Преди 1 февруари 2008 г. посочената такса е била изчислявана единствено в зависимост от определен процент от нетната цена по каталог. Считано от тази дата, облагаемата основа включва също така и сума, която зависи от количеството на отделяния  $\text{CO}_2$ . Следователно в тази облагаема основа частта, свързана с нетната цена по каталог, е намалена постепенно в полза на частта, свързана с обема на отделяния  $\text{CO}_2$ .
- 37 Така, както подчертават нидерландското правителство и Европейската комисия, изглежда, че въпреки внесеното изменение в начина на изчисляване на ВРМ, фактът, който поражда задължението за нейното плащане, а именно първата регистрация на превозно средство на територията на Нидерландия, остава същият както преди, така и след въпросното изменение. В случая следователно става въпрос за същата такса, както и преди.
- 38 Дори да се допусне, че става въпрос за нова такса, забраната, установена в член 110 ДФЕС, както бе отбелязано в точка 34 от настоящото решение, се прилага всеки път когато вътрешно данъчно облагане на държава членка може да има възпиращо действие спрямо вноса на стоки с произход от други държави членки в полза на подобно вътрешно производство.

- 39 В главното производство, както се оказва от представените пред Съда документи, за употребяваните превозни средства, чието първоначално пускане в употреба е преди 1 февруари 2008 г., но които са били внесени и регистрирани в Нидерландия в периода между 1 февруари 2008 г. и 31 декември 2009 г., поради освобождаване от частта от ВРМ, зависима от обема на отделяния  $\text{CO}_2$ , се налага ВРМ, която е с по-малка тежест в сравнение с тази, която се налага за подобни употребявани превозни средства, внесени и регистрирани, считано от 1 януари 2010 г.
- 40 В тази хипотеза на националния пазар биха били налични подобни употребявани превозни средства, сравними с това в главното производство, за които остатъчният размер на ВРМ, все още включен в тяхната стойност, е по-нисък от размера на тази такса, дължима за въпросното превозно средство.
- 41 Ако този последен размер надвишава най-ниския остатъчен размер, все още включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, които вече са регистрирани на национална територия, в такъв случай не се установява, че съдържащата се в Закона за ВРМ уредба изключва във всички случаи възможността за вносите стоки да се налага по-висока такса, отколкото за местните стоки и следователно, че тази уредба не поражда в никакъв случай дискриминационни последици.
- 42 Тези дискриминационни последици могат да се избегнат само ако е възможно да се избере най-ниският остатъчен размер на таксата за регистрация, който все още е включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, вече регистрирани на националната територия.
- 43 Националната юрисдикция е тази, която трябва да провери дали размерът на ВРМ, налагана за употребявано превозно средство като това в главното производство, надвишава или не най-ниския остатъчен размер, който все още е включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, вече регистрирани на националната територия.
- 44 От това следва, че член 110 ДФЕС не допуска такса като предвидената със Закона за ВРМ, ако и доколкото размерът на тази такса, налаган за внесени употребявани превозни средства при първата им регистрация в Нидерландия, надвишава най-ниския ѝ остатъчен размер, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, вече регистрирани в същата държава членка.
- 45 С оглед на всички гореизложени съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че:
- с оглед прилагането на член 110 ДФЕС подобните национални стоки, сравними с употребявано превозно средство като това в главното производство, чието първоначално пускане в употреба е преди 1 февруари 2008 г. и което е било внесено и регистрирано в Нидерландия през 2010 г., са превозните средства, които вече се намират на нидерландския пазар и имат най-близки характеристики до тези на споменатото процесно превозно средство, и
  - член 110 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такса като ВРМ, ако и доколкото размерът на тази такса, налаган за внесени употребявани превозни средства при първата им регистрация в Нидерландия, надвишава най-ниския ѝ остатъчен размер, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, вече регистрирани в същата държава членка.



### По съдебните разноси

- 46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

**С оглед прилагането на член 110 ДФЕС подобните национални стоки, сравними с употребявано превозно средство като това в главното производство, чието първоначално пускане в употреба е преди 1 февруари 2008 г. и което е било внесено и регистрирано в Нидерландия през 2010 г., са превозните средства, които се намират на нидерландския пазар и имат най-близки характеристики до тези на споменатото процесно превозно средство.**

**Член 110 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че той не допуска такса като таксата за леките автомобили и мотоциклетите („belasting personenauto’s en motorrijwielen“) в сила през 2010 г., ако и доколкото размерът на тази такса, налаган за внесени употребявани превозни средства при първата им регистрация в Нидерландия, надвишава най-ниския ѝ остатъчен размер, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, вече регистрирани в същата държава членка.**

Подписи